

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 326/2010-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2010 prerokoval sťažnosť Ing. R. M. a A. M., obaja bytom Ž., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 201/2010 z 27. mája 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. R. M. a A. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2010 doručená sťažnosť Ing. R. M. a A. M., obaja bytom Ž. (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 201/2010 z 27. mája 2010.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že ústavný súd citovaným rozhodnutím odmietol ich sťažnosť pre neprípustnosť, pretože pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 57/2005, nevyčerpali všetky právne prostriedky na ochranu svojho základného práva, ktoré im zákon účinne poskytuje. Týmto právnym prostriedkom, ktorého využitie pred podaním sťažnosti ústavný súd vyžadoval, bola sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa ich názoru ústavný súd nemal v danom prípade odmietnuť sťažnosť pre neprípustnosť z dôvodu podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) len preto, že pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepodali sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu. Sťažovatelia sú toho názoru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 57/2005 dochádza k zbytočným prietahom, a tým aj k porušovaniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto sa ústavný súd mal zaoberať tým, či v danej veci nie sú namieste prípady hodné osobitného zreteľa podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V takýchto prípadoch ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď nebola splnená podmienka podľa § 53 ods. 1 citovaného zákona. Podľa názoru sťažovateľov v tejto veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, o čom svedčí aj list okresného súdu sp. zn. Spr. 2359/03 z 26. apríla 2004, z ktorého vyplýva, že zbytočné prietahy v konaniach na tamojšom súde sú „v podstate pracovnou metódou“.

Na základe toho sa sťažovatelia domáhali, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Právo sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. I. ÚS 201/2010 bolo porušené.“

Zároveň si, ako starobní dôchodcovia s podpriemernými dôchodkami, dovoľujeme požiadať, aby nám súd ustanovil zástupcu tak, ako to už učinil v konaní pod sp. zn. III. ÚS 242/2010-10.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovatelia namietali porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 201/2010. Tým sa v podstate domáhali preskúmania postupu a uznesenia prijatého na neverejnom zasadnutí I. senátu ústavného súdu 27. mája 2010, na ktorom bola ich sťažnosť odmietnutá pre neprípustnosť. Uznesenie ústavného súdu v danej veci bolo sťažovateľom oznámené 25. júna 2010.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že rozhodnutia ústavného súdu, ktoré sú účastníkmi konania namietané ako protiústavné alebo odporujúce medzinárodným dohovorom, ktorými je Slovenská republika viazaná, nemožno preskúmať v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy. O ochranu základných práv a slobôd sa v takomto prípade možno uchádzať iba podľa medzinárodných dohovorov o ľudských právach a základných slobodách pred orgánmi vytvorenými na ochranu práv priznaných medzinárodnými dohovormi (mutatis mutandis II. ÚS 60/90, III. ÚS 320/05).

Z uvedených dôvodov ústavný súd návrh sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri predbežnom prerokovaní odmietol pre neprípustnosť a vzhľadom na túto skutočnosť bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o ich žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2010